

ข้อบังคับตำบล

เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย
เพื่อป้องกันโรคไข้เลือดออก

พ.ศ. 2546

องค์การบริหารส่วนตำบลทำด้อ
อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม

หลักการ

ให้มีข้อบังคับตำบลว่าด้วย การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย เพื่อป้องกันโรคไข้เลือดออก

เหตุผล

ด้วย ปรากฏว่ามีการเจ็บป่วยเป็นโรคไข้เลือดออกของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าค้อ ซึ่งอาจแพร่ระบาดได้ โดยมียุงลายเป็นพาหะของโรคติดต่อนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลท่าค้อ จึงเห็นเป็นการจำเป็นที่ต้องควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ของยุงลาย อันได้แก่ ขยะมูลฝอยที่มีสภาพขังน้ำได้ เช่น เศษกระป๋อง กะลามะพร้าว ยางรถยนต์ และเศษภาชนะอื่น ๆ เป็นต้น รวมทั้งแหล่งน้ำ ที่อาบน้ำ คู่น้ำ โถงน้ำแจกัน กระถางต้นไม้ และภาชนะรองรับน้ำอื่น ๆ ในอาคารหรือบริเวณบ้านเรือน ซึ่งหากไม่มีการดูแลเปลี่ยนน้ำเป็นประจำทุก 7 วัน หรือใส่สารเคมี ก็จะเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของยุงลายได้ จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 71 ประกอบมาตรา 67 (3) แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และมาตรา 20 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535

จึงตราข้อบังคับตำบลท่าค้อ ว่าด้วย การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย

ข้อบังคับตำบลท่าค้อ
เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย
พ.ศ.2545

โดยที่เป็นการสมควรออกข้อบังคับตำบลท่าค้อ ว่าด้วย การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย
ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าค้อ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 71 ประกอบมาตรา 67 (3) แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบล
และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และมาตรา 20 มาตรา 63 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข
พ.ศ. 2535 องค์การบริหารส่วนตำบลท่าค้อ โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลท่าค้อ
และนายอำเภอเมืองนครพนม ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ข้อบังคับนี้ เรียกว่า “ข้อบังคับตำบลท่าค้อ เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์
ยุงลาย พ.ศ. 2545

ข้อ 2 ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าค้อ นับแต่วันที่ได้ติด
ประกาศโดยเปิดเผย ณ สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลท่าค้อ แล้ว 7 วัน

ข้อ 3 บรรดาข้อบังคับ ระเบียบและคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบังคับนี้
หรือซึ่งขัด หรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ 4 ในข้อบังคับนี้

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษอาหาร เศษสินค้า วัสดุพลาสติก
ภาชนะใส่อาหาร เศษ วัสดุสัตว์ หรือซากสัตว์ รวมตลอดถึงสิ่งอื่นใด ที่เก็บ กวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยง
สัตว์ หรือที่อื่น

“อาคาร” หมายความว่า ดึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน
หรือสิ่งที่สร้างขึ้น อย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและ
ประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“แหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย” หมายความว่า สภาพะที่มีน้ำขังได้ในระยะเวลาที่เกินกว่า
7 วัน ซึ่ง ยุงลายสามารถวางไข่และพัฒนาเป็นลูกน้ำได้

“ทรายอะเบท” หมายความว่า ทรายที่เคลือบด้วยสารเคมีที่มีฟอสฟอรัสเข้มข้นร้อยละ 1 โดยน้ำหนัก

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า ประธานกรรมการบริหาร องค์การบริหาร
ส่วนตำบลท่าค้อ

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 ที่มีเขตอำนาจในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลทำคือ

ข้อ 5 ห้ามมิให้ผู้ใดทิ้งหรือทำให้มีขึ้นซึ่งมูลฝอย รวมทั้งกระป๋อง กะลา ขางรถยนต์ หรือมูลฝอยอื่น ๆ ที่อาจขังน้ำได้ ในที่หรือทางสาธารณะ เว้นแต่ในที่หรือในถังรองรับมูลฝอยที่องค์การบริหารส่วนตำบลทำคือจัดไว้ให้

ข้อ 6 เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือเคหสถาน ต้องเก็บกวาดและดูแลมิให้มีมูลฝอย รวมทั้งกระป๋อง กะลา ขางรถยนต์ หรือมูลฝอยอื่น ๆ ที่อาจขังน้ำได้ในอาคารหรือเคหสถาน รวมทั้งบริเวณรอบ ๆ ทั้งนี้โดยเก็บลงถังมูลฝอยที่มีฝาปิด หรือบรรจุภาสติกที่มีการผูกมัดปากถุง หรือวิธีการอื่นใดที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขแนะนำ

ข้อ 7 ในเขตพื้นที่ ที่องค์การบริหารส่วนตำบลทำคือ ยังไม่สามารถให้บริการเก็บขนและกำจัดมูลฝอยได้ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร เคหสถาน กำจัดเองโดยวิธีการเผา หรือฝัง หรือวิธีอื่นใด ทั้งนี้ ตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขแนะนำ

ข้อ 8 ในเขตพื้นที่ที่องค์การบริหารส่วนตำบลทำคือ ให้บริการเก็บขนมูลฝอย เพื่อนำไปกำจัด เจ้าของอาคารหรือเคหสถานมีหน้าที่เสียค่าธรรมเนียมการเก็บขนมูลฝอยตามอัตราท้ายข้อบังคับนี้

ข้อ 9 เจ้าของหรือผู้ครอบครอง อาคาร เคหสถาน หรือสถานที่ใด ๆ ที่มีแหล่งน้ำที่อาจเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย จะต้องดูแลมิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย

ข้อ 10 เจ้าของหรือผู้ครอบครอง อาคาร เคหสถาน ต้องดูแลทำความสะอาดและเปลี่ยนน้ำในแจกัน ถ้วยรองขาตู้กับข้าว ภาชนะอื่น ๆ ที่มีน้ำขัง อย่างน้อยทุก 7 วัน หรือใส่ทรายอะเบท หรือวิธีการอื่นใดที่สาธารณสุขแนะนำ และจัดให้มีฝาปิดคุ่มน้ำที่มีอยู่ในอาคารและเคหสถาน

ข้อ 11 ในกรณีที่องค์การบริหารส่วนตำบลทำคือ ได้จัดเจ้าหน้าที่ไปฉีดพ่นยากำจัดยุงในอาคาร หรือเคหสถาน หรือสถานที่ใด ๆ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร เคหสถาน หรือสถานที่นั้น จะต้องให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกตามสมควร

ข้อ 12 ในกรณีที่ปรากฏแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขว่า อาคาร เคหสถาน หรือสถานที่อื่นใด มีแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข อาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร หรือเคหสถาน หรือสถานที่นั้น ปรับปรุงแก้ไขภายในเวลาตามสมควรได้ หากผู้ได้รับคำสั่งไม่ปฏิบัติตามคำสั่งนั้นโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจเข้าไปดำเนินการแก้ไขเองได้ เพื่อการควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย และค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นให้ผู้ฝ่าฝืนเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายเองทั้งหมดตามความเป็นจริง และตามข้อกำหนดของชุมชน

ข้อ 13 ผู้ใดฝ่าฝืนข้อ 5 ข้อ 6 ข้อ 7 และข้อ 8 ต้องระวางโทษตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 มาตรา 73 วรรคสอง

ข้อ 14 ผู้ใดฝ่าฝืนข้อ 9 ข้อ 10 และข้อ 11 ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 500 บาท

ข้อ 15 ให้ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลทำคือ เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ 23 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2545

(ลงชื่อ)

(นายพิชิต อรรถไกรวิทย์วิทยา)

ประธานกรรมการบริหาร
องค์การบริหารส่วนตำบลทำคือ

เห็นชอบ

(นายณพวัชร สิงห์ศักดิ์ดา)

นายอำเภอเมืองนครพนม